Poznań, 26 czerwca 2012 r.

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

Nr OPO-4211-9(8)/2012/738/XI/JP

DECYZJA

Na podstawie art. 47 ust. 1 i 2 oraz art. 23 ust. 2 pkt 2 i 3 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 ze zmianami) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zmianami)

po rozpatrzeniu wniosku

zawartego w piśmie z 26 kwietnia 2012 r. uzupełnionego pismem z 23 maja oraz 15 czerwca 2012 r.

ANWIL Spółka Akcyjna

z siedzibą we Włocławku,

posiadającej numer identyfikacji podatkowej (NIP): 888-000-49-38,

zwanej w dalszej części decyzji „Przedsiębiorstwem"

postanawiam

zatwierdzić ustaloną przez Przedsiębiorstwo taryfę w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, stanowiącą załącznik do niniejszej decyzji, na okres 12 miesięcy kalendarzowych od dnia wprowadzenia taryfy do stosowania.

UZASADNIENIE

W dniu 30 kwietnia 2012 r., na wniosek Przedsiębiorstwa, posiadającego koncesję na wykonywanie działalności w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia taryfy dla usług dystrybucji energii elektrycznej, ustalonej przez to Przedsiębiorstwo.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 i ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na dystrybucję energii elektrycznej ustala taryfę dla usług dystrybucji energii elektrycznej oraz proponuje okres jej obowiązywania. Przedłożona taryfa podlega zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, o ile jest zgodna z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 44-46 ustawy – Prawo energetyczne.

W trakcie postępowania administracyjnego, na podstawie zgromadzonej dokumentacji ustalono, że Przedsiębiorstwo opracowało taryfę zgodnie z zasadami określonymi w art. 45 ustawy - Prawo energetyczne oraz przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2011 r. Nr 189, poz. 1126 ze zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem taryfowym".

Ustalone przez Przedsiębiorstwo w taryfie stawki opłat zostały skalkulowane na podstawie uzasadnionych kosztów prowadzenia działalności zaplanowanych na rok obowiązywania taryfy. Podstawą do określenia wielkości kosztów planowanych były koszty związane z działalnością koncesjonowaną, poniesione przez Przedsiębiorstwo w okresie sprawozdawczym.

Załączona do niniejszej decyzji taryfa dla usług dystrybucji energii elektrycznej nie zawiera stawek opłat za przyłączenie do sieci, o których mowa w § 5 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia taryfowego, gdyż w okresie obowiązywania taryfy Przedsiębiorstwo nie przewiduje występowania odbiorców z wnioskami o przyłączenie do sieci i konieczności zawierania stosownych umów. Jednocześnie, w przypadku gdyby odbiorcy wystąpili z wnioskiem o przyłączenie, Przedsiębiorstwo zobowiązało się wystąpić do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o korektę swojej taryfy w tym zakresie, co zostało potwierdzone odpowiednim zapisem w taryfie.

W tym stanie rzeczy orzekłem jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne oraz art. 479^{46} pkt 1 i art. 479^{47} § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanym dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wniosek o uchylenie albo o zmianę decyzji w całości lub w części (art. 479^{49} Kodeksu postępowania cywilnego). **Odwołanie należy przesłać na adres Zachodniego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki, 61 – 569 Poznań, ul. Wierzbięcice 1.**

3. Stosownie do art. 47 ust. 3 pkt 1 w związku z art. 31 ust. 3 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, taryfa zostanie skierowana do ogłoszenia w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki – Energia elektryczna".
4. Stosownie do art. 47 ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, Przedsiębiorstwo wprowadza taryfę do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

DYREKTOR
Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Poznaniu
Irena Gruszka

URZĄD REGULACJI ENERGETYKI

Uiszczono opłatę skarbową w wysokości 10 zł
w dniu 26 kwietnia 2012 r.
na rachunek 54 1030 1508 0000 0005 5003 6045

Jolanta Piasecka, starszy specjalista
Jolanta Piasecka

Otrzymuje:
ANWIL Spółka Akcyjna
ul. Toruńska 222, 87-805 Włocławek

NINIEJSZA TARYFA STANOWI

ZAŁĄCZNIK

DO DECYZJI PREZESA URE

z 26 czerwca 2012 r.

nr OPO–4211-9(8)/2012/738/XI/JP

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

DYREKTOR
Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Poznaniu
Irena Gruszka

TARYFA
DLA USŁUG DYSTRYBUCJI
ENERGII ELEKTRYCZNEJ ANWILU S.A.

CZŁONEK ZARZĄDU
Tomasz Zieliński

CZŁONEK ZARZĄDU
Krzysztof Kamiński

Włocławek, 2012 r.

1. Informacje o taryfie

1.1 Taryfa uwzględnia postanowienia:

a) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą";

b) rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2011 r. Nr 189, poz. 1126 z poźn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem taryfowym";

c) rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. z 2007 r. Nr 93, poz. 623 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem systemowym";

d) ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 130, poz. 905 z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o rozwiązaniu KDT";

e) Informacji Prezesa URE Nr 34/2011, z dnia 25 października 2011 r., w sprawie stawek opłaty przejściowej na rok 2012.

1.2 Warunki stosowania Taryfy

1.2.1. Niniejsza Taryfa ustalona przez ANWIL S.A. zwaną dalej „Operatorem" obowiązuje odbiorców przyłączonych do sieci Operatora, w tym operatorów systemów dystrybucyjnych nieposiadających co najmniej dwóch sieciowych miejsc dostarczania energii elektrycznej połączonych siecią tego operatora i podmioty stosownie do zawartych umów i świadczonych im usług oraz w zakresie nielegalnego poboru energii elektrycznej.

1.2.2. Taryfa określa:

a) grupy taryfowe i szczegółowe kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;

b) sposób ustalania opłat za przyłączenie do sieci Operatora;

c) stawki opłat za świadczenie usługi dystrybucji i warunki ich stosowania, z uwzględnieniem podziału na stawki wynikające z :
- dystrybucji energii elektrycznej (składniki zmienne i stałe stawki sieciowej),
- korzystania z krajowego systemu elektroenergetycznego (stawki jakościowe),
- odczytywania wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych i ich bieżącej kontroli (stawki abonamentowe),
- przedterminowego rozwiązania kontraktów długoterminowych (stawki opłaty przejściowej).

d) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców;

e) sposób ustalania opłat za:
- ponadumowny pobór energii biernej,
- przekroczenia mocy umownej,
- nielegalny pobór energii elektrycznej,

f) opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy;

g) opłaty za wznowienie dostarczania energii elektrycznej po wstrzymaniu jej dostaw z przyczyn, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 3a ustawy.

1.2.3. Ustalone w niniejszej taryfie stawki opłat nie zawierają podatku od towarów i usług (VAT). Podatek VAT nalicza się zgodnie z obowiązującymi przepisami.

1.2.4. Operator pobiera od wytwórcy opłatę wynikającą ze stawki jakościowej od ilości energii zużywanej na własny użytek, zgodnie z § 24 ust. 1 rozporządzenia taryfowego oraz opłatę wynikającą ze stawki jakościowej obliczoną i pobieraną przez wytwórcę od jego odbiorców, zgodnie z § 25 ust. 3 rozporządzenia taryfowego.

1.2.5. Operator świadczący odbiorcy usługę kompleksową stosuje w rozliczeniu z odbiorcami:

a) w zakresie obrotu energią elektryczną, cenę tej energii stosownie do § 20 rozporządzenia taryfowego;

b) w zakresie dystrybucji energii elektrycznej stawki opłat oraz warunki ich stosowania wynikające z taryfy Operatora, do którego sieci przyłączony jest dany odbiorca.

1.2.6. Stawki opłat zawarte w Taryfie zostały ustalone dla parametrów jakościowych energii określonych w rozporządzeniu systemowym.

1.3. Definicje

1.3.1. Miejsce dostarczania energii elektrycznej – punkt w sieci, do którego Operator dostarcza energię elektryczną, określony w umowie o przyłączenie do sieci albo w umowie o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, albo w umowie kompleksowej, będący jednocześnie miejscem odbioru tej energii.

1.3.2. Moc przyłączeniowa – moc czynna planowana do pobierania lub wprowadzania do sieci, określona w umowie o przyłączenie do sieci, jako wartość maksymalna wyznaczona w ciągu każdej godziny okresu rozliczeniowego ze średnich wartości tej mocy w okresach 15-minutowych, służąca do zaprojektowania przyłącza.

1.3.3. Moc umowna – moc czynna, pobierana lub wprowadzana do sieci, określona w umowie o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej albo umowie kompleksowej, jako wartość nie mniejsza niż wyznaczona jako wartość maksymalna ze średniej wartości mocy w okresie 15 minut, z uwzględnieniem współczynników odzwierciedlających specyfikę układu zasilania odbiorcy.

1.3.4. Napięcie niskie (nN) – obejmuje napięcie znamionowe nie wyższe niż 1 kV.

1.3.5. Napięcie średnie (SN) - obejmuje napięcia znamionowe wyższe niż 1kV i niższe niż 110 kV.

1.3.6. Napięcie wysokie (WN) - obejmuje napięcie znamionowe 110 kV.

1.3.8. Odbiorca – każdy, kto otrzymuje, lub pobiera energię elektryczną na podstawie umowy z operatorem.

1.3.9. Okres rozliczeniowy – okres pomiędzy dwoma kolejnymi rozliczeniowymi odczytami urządzeń do pomiaru mocy lub energii elektrycznej, dokonanymi przez Operatora.

1.3.10. Przyłącze – odcinek lub element sieci służący do połączenia urządzeń, instalacji lub sieci podmiotu, o wymaganej przez niego mocy przyłączeniowej, z pozostałą częścią sieci Operatora świadczącego na rzecz podmiotu przyłączanego usługę dystrybucji energii elektrycznej.

1.3.11. Układ pomiarowo-rozliczeniowy – liczniki i inne urządzenia pomiarowe lub pomiarowo-rozliczeniowe, w szczególności: liczniki energii czynnej, liczniki energii biernej oraz przekładniki prądowe i napięciowe, a także układy połączeń między nimi, służące bezpośrednio lub pośrednio do pomiarów energii elektrycznej i rozliczeń za tę energię.

1.3.12. Umowa - umowa o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej lub umowa kompleksowa.

1.3.13. Umowa kompleksowa – umowa zawierająca postanowienia umowy sprzedaży energii elektrycznej i umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, zawarta ze sprzedawcą energii elektrycznej.

1.3.14. Umowa o świadczenie usług dystrybucji – umowa o świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej zawarta z Operatorem.

1.3.15. Taryfa – zbiór stawek opłat oraz warunków ich stosowania, opracowany przez Operatora i wprowadzony, jako obowiązujący dla określonych w nim Odbiorców oraz innych podmiotów w trybie określonym ustawą.

1.3.16. Zabezpieczenie przedlicznikowe – zabezpieczenie zainstalowane najbliżej układu pomiarowo-rozliczeniowego od strony sieci Operatora i przez niego zaplombowane.

1.3.17. Ciąg zasilania – zespół elementów sieciowych OSD (linii, rozdzielni stacyjnych, transformatorów) oraz zespół elementów sieciowych systemu przesyłowego w normalnym układzie pracy, poprzez które energia elektryczna dostarczana jest do urządzeń elektroenergetycznych odbiorcy. Żaden element jednego ciągu zasilania, z wyłączeniem układu samoczynnego załączania rezerwy oraz łączników sprzęgłowych nie może wchodzić w skład drugiego i dalszych ciągów zasilania

Ciąg zasilania powinien obejmować co najmniej:

a) sieć na napięciu zasilania urządzeń elektroenergetycznych odbiorcy;
b) stację redukującą napięcia zasilającego tę sieć;
c) sieć wyższego poziomu napięcia, do której przyłączone są stacje redukujące.

2. Zasady rozliczeń za świadczone usługi dystrybucji

2.1. Zasady kwalifikacji odbiorców do grup taryfowych.

2.1.1. Odbiorcy za świadczone usługi dystrybucji rozliczani są według stawek opłat właściwych dla grup taryfowych. Podział odbiorców na grupy taryfowe dokonywany jest według kryteriów określonych w § 6 ust. 1 rozporządzenia taryfowego.

2.1.2. Ustala się następujący sposób oznaczeń grup taryfowych oraz kryteria i zasady kwalifikowania odbiorców do tych grup:

GRUPY TARYFOWE	KRYTERIA KWALIFIKOWANIA DO GRUP TARYFOWYCH DLA ODBIORCÓW:
B23	Przyłączonych bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, lecz niższym niż 110 kV, z rozliczeniem trójstrefowym za pobraną energię elektryczną (strefy: szczyt przedpołudniowy, szczyt popołudniowy, pozostałe godziny doby)
B21	Przyłączonych bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, lecz niższym niż 110 kV, z rozliczeniem jednostrefowym za pobraną energię elektryczną
C21	Przyłączonych bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV oraz o mocy przyłączeniowej większej niż 40 kW lub prądzie znamionowym zabezpieczenia przedlicznikowego w torze prądowym większym niż 63A, z rozliczeniem jednostrefowym za pobraną energię elektryczną
C11	Przyłączonych bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV oraz mocy przyłączeniowej nie większej niż 40 kW i prądzie znamionowym zabezpieczenia przedlicznikowego nie większym niż 63A, z rozliczeniem jednostrefowym za pobraną energię elektryczną

2.1.3. Odbiorca, który:

a) pobiera energię elektryczną z kilku miejsc dostarczania energii elektrycznej, położonych w sieci o różnych poziomach napięć – jest zaliczany do grup taryfowych oddzielnie w każdym z tych miejsc;

b) pobiera energię elektryczną z kilku miejsc dostarczania energii elektrycznej, położonych w sieci o jednakowych poziomach napięć – może być zaliczony do grup taryfowych oddzielnie w każdym z tych miejsc, z zastrzeżeniem pkt c);

c) pobiera energię elektryczną w celu zasilania jednego zespołu urządzeń z więcej niż jednego miejsca dostarczania energii elektrycznej na tym samym poziomie napięcia – wybiera grupę taryfową jednakową dla wszystkich miejsc dostarczania;

– zgodnie z kryteriami podziału odbiorców na grupy taryfowe przyjętymi przez Operatora.

2.1.4. Odbiorca, który ze względu na przyjęty u Operatora podział odbiorców na grupy taryfowe, dokonany na podstawie kryteriów, o których mowa w pkt 2.1.2, może być dla danego miejsca dostarczania energii elektrycznej zaliczony do więcej niż jednaj grupy taryfowej, wybiera jedną spośród tych grup.

2.1.5. Odbiorca, o którym mowa w ust. w pkt. 2.1.4, może wystąpić do Operatora o zmianę grupy taryfowej, nie częściej niż raz na 12 miesięcy, a w przypadku zmiany stawek opłat, w okresie 60 dni od wejścia w życie nowej taryfy. Warunki zmiany grupy taryfowej określa Umowa.

2.1.6. W przypadku, gdy połączenie instalacji lub sieci odbiorcy z siecią Operatora zrealizowane jest za pomocą więcej niż jednego przyłącza, układy pomiarowo-rozliczeniowe muszą być zainstalowane na każdym z tych przyłączy, z wyjątkiem przypadków gdzie następuje naturalne sumowanie .

2.2. Strefy czasowe stosowane w rozliczeniach z odbiorcami

2.2.1 Strefy czasowe stosowane w rozliczeniach z odbiorcami zakwalifikowanymi do grupy taryfowej B23 przedstawia poniższa tabela.

Nr strefy	Strefa doby	Pora roku	
		Lato (1 kwietnia – 30 września)	Zima (1 października – 31 marca)
1.	Szczyt przedpołudniowy	$7^{00} - 13^{00}$	$7^{00} - 13^{00}$
2.	Szczyt popołudniowy	$19^{00} - 22^{00}$	$16^{00} - 21^{00}$
3.	Pozostałe godziny doby*	$13^{00} - 19^{00}$ $22^{00} - 7^{00}$	$13^{00} - 16^{00}$ $21^{00} - 7^{00}$

*Jeżeli rozliczeniowe urządzenia pomiarowe na to pozwalają, soboty, niedziele i dni ustawowo wolne od pracy są zaliczane całodobowo do strefy trzeciej jako pozostałe godziny doby.

2.2.2. Zegary sterujące w układach pomiarowo-rozliczeniowych zainstalowanych u odbiorców rozliczanych w strefach czasowych określonych w pkt 2.2.1, ustawia się według czasu zimowego i nie zmienia się w okresie obowiązywania czasu letniego. Powyższa zasada może nie być stosowana w przypadku, gdy zegary umożliwiają automatycznie utrzymanie godzin stref w okresie obowiązywania czasu letniego i zimowego.

2.3. Okresy rozliczeniowe stosowane w rozliczeniach z odbiorcami i ogólne zasady rozliczeń

2.3.1. Rozliczeń z odbiorcami za świadczone usługi dystrybucji dokonuje się w okresach rozliczeniowych określonych w taryfie i uzgodnionych w Umowie.
Operator stosuje w rozliczeniach z odbiorcami zakwalifikowanymi do grup taryfowych B23, B21, C21 i C11 miesięczne okresy rozliczeniowe.

2.3.2. Rozliczenia za świadczone usługi dystrybucji dokonuje się na podstawie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego zainstalowanego dla miejsca dostarczania energii elektrycznej, określonego w umowie o świadczenie usługi dystrybucji lub umowie kompleksowej. Układ pomiarowo-rozliczeniowy powinien być dostosowany do wybranej przez odbiorcę grupy taryfowej oraz mocy umownej.

2.3.3. W przypadku powstania nadpłaty lub niedopłaty za pobraną energię elektryczną:
a) nadpłata podlega zaliczeniu na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, o ile odbiorca nie zażąda jej zwrotu;
b) niedopłata jest doliczana do pierwszej faktury wystawianej za najbliższy okres rozliczeniowy.

2.3.4. Operator albo przedsiębiorstwo energetyczne świadczące usługi kompleksowe, wystawiając odbiorcy fakturę, w rozliczeniu dołączonym do faktury, przedstawia między innymi informacje o:
a) wielkości zużycia energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym, na podstawie której wyliczona została kwota należności;
b) sposobie dokonania odczytu układu pomiarowo – rozliczeniowego, czy był to odczyt fizyczny lub zdalny dokonany przez upoważnionego przedstawiciela Operatora, albo odczyt dokonany i zgłoszony przez odbiorcę;
c) sposobie wyznaczenia wielkości zużycia energii elektrycznej w sytuacji, gdy okres rozliczeniowy jest dłuższy niż miesiąc i gdy pierwszy lub ostatni dzień okresu rozliczeniowego nie pokrywa się z datami odczytów układu pomiarowo – rozliczeniowego lub gdy w trakcie trwania okresu rozliczeniowego nastąpiła zmiana cen lub stawek opłat albo o miejscu, w którym są dostępne te informacje.

2.3.5. W przypadku zmiany stawek opłat za usługę dystrybucji w trakcie okresu rozliczeniowego, opłata wynikająca ze składnika stałego stawki sieciowej, stawki opłaty przejściowej i abonamentowej pobierana jest w wysokości proporcjonalnej do ilości dni obowiązywania

poprzednich i nowych stawek, a opłata wynikająca ze składnika zmiennego stawki sieciowej i stawki jakościowej, na podstawie rozdzielenia ilości energii pobranej proporcjonalne do liczby dni przed i po zmianie stawek w oparciu o średniodobowe zużycie energii elektrycznej przez odbiorcę w tym okresie, o ile wielkość energii nie wynika z rzeczywistego odczytu.

2.3.6. W rozliczeniach z odbiorcami, zasilanymi z własnych transformatorów, pomiarów poboru mocy i zużycia energii elektrycznej dokonuje się po stronie górnego napięcia transformatora. Jeżeli strony Umowy uzgodnią zainstalowanie układów pomiarowo-rozliczeniowych po stronie dolnego napięcia, wielkość pobranej mocy i energii elektrycznej określa się na podstawie odczytów wskazań tych układów, powiększonych o wielkości strat mocy i energii w transformatorach. Straty mocy oraz energii oblicza się na podstawie wskazań, sprawdzonych i zaplombowanych przez Operatora, urządzeń do pomiaru wielkości strat. W przypadku braku tych urządzeń wysokość strat określa Umowa.

2.3.7. Przy rozliczeniach odbiorców przyłączonych do sieci po stronie dolnego napięcia transformatora, którego właścicielem jest Operator, z zastosowaniem układów pomiarowo-rozliczeniowych zainstalowanych po stronie górnego napięcia transformatorów, straty mocy i energii elektrycznej w transformatorach, określone na zasadach podanych w punkcie 2.3.6. odpowiednio odejmuje się.

2.3.8. W uzasadnionych technicznie przypadkach w rozliczeniach z odbiorcami zasilanymi liniami kablowymi lub napowietrznymi, które nie są własnością Operatora, w sytuacji, gdy układ pomiarowo-rozliczeniowy nie rejestruje strat energii elektrycznej występujących w tych liniach, odczyty wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego powiększa się o straty energii elektrycznej w liniach. Straty te oblicza się na podstawie wskazań urządzeń do ich pomiaru. W przypadku braku urządzeń do pomiaru strat, ilość pobranej przez odbiorcę energii elektrycznej czynnej na ich pokrycie określa się w Umowie w zależności od rodzaju, długości, przekroju i obciążenia linii.

2.3.9. W przypadku, gdy układ pomiarowo – rozliczeniowy, zainstalowany w innym miejscu niż miejsce dostarczania energii elektrycznej, rejestruje straty energii elektrycznej występujące w liniach będących własnością Operatora to odczyty wskazań układu pomiarowo – rozliczeniowego pomniejsza się na zasadach określonych w punkcie. 2.3.8.

2.3.10. W przypadku niesprawności elementu układu pomiarowo-rozliczeniowego będącego własnością odbiorcy, która skutkuje niewłaściwym rejestrowaniem zużycia energii trwającym dłużej niż trzy miesiące, do rozliczeń przyjmuje się średniodobowe zużycie energii w porównywalnym okresie rozliczeniowym, pomnożone przez liczbę dni, w których ten element układu był niesprawny, oraz stawki opłat z grupy taryfowej, do której był zakwalifikowany odbiorca, o ile Umowa nie stanowi inaczej.

2.3.11. W przypadku niesprawności elementu układu pomiarowo – rozliczeniowego będącego własnością odbiorcy, uniemożliwiającej określenie ilości pobranej mocy maksymalnej, trwającej dłużej niż trzy miesiące, w rozliczeniach za zużycie mocy maksymalnej przyjmuje się wartości mocy przyłączeniowej, o ile Umowa nie stanowi inaczej.

2.3.12. W przypadku trwającej dłużej niż jeden okres rozliczeniowy niesprawności elementu układu pomiarowo – rozliczeniowego, będącego własnością odbiorcy, uniemożliwiającej określenie ilości pobranej energii w strefach, do rozliczenia stosuje się stawki opłat z grupy taryfowej, według której możliwe jest dokonywanie rozliczeń w oparciu o sprawne urządzenia pomiarowo – rozliczeniowe.

2.3.13. W przypadku niesprawności, o której mowa w pkt 2.3.12, trwającej krócej niż jeden okres rozliczeniowy lub w przypadku niesprawności elementu układu pomiarowo – rozliczeniowego będącego własnością Operatora, ilość energii pobranej w poszczególnych strefach czasowych doby ustala się na podstawie proporcji odniesionych do zużycia w tych strefach w porównywalnym okresie rozliczeniowym.

2.3.14. Przepisów pkt. 2.3.10 - 2.3.13 nie stosuje się, jeśli istnieje rezerwowy układ pomiarowo – rozliczeniowy będący własnością Operatora lub odbiorcy. W takim przypadku do rozliczeń przyjmuje się wskazania rezerwowego układu pomiarowo – rozliczeniowego.

2.3.15 Czasowe odłączenie odbiorcy od sieci, na jego zlecenie, nie zwalnia go od ponoszenia opłaty dystrybucyjnej w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej i stawki opłaty przejściowej.

2.3.16. Za wznowienie dostarczania energii elektrycznej po wstrzymaniu jej dostaw z przyczyn, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 3a ustawy, pobiera się opłatę w wysokości:

a) na napięciu nN	*76,21 zł*
b) na napięciu SN	*114,30 zł*

2.4. Zasady korygowania wystawionych faktur

2.4.1. W przypadku stwierdzenia błędów w pomiarze lub odczycie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego lub innych nieprawidłowości, które spowodowały zawyżenie należności za pobraną energię elektryczną, Operator dokonuje korekty uprzednio wystawionych faktur.

2.4.2. Korekta, o której mowa w pkt 2.4.1., obejmuje cały okres rozliczeniowy lub okres, w którym występowały stwierdzone błędy lub nieprawidłowości.

2.4.3. Nadpłatę wynikającą z wyliczonej korekty, o której mowa w pkt. 2.4.1., zalicza się na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, o ile odbiorca nie zażąda jej zwrotu.

2.4.4. Podstawą do wyliczenia wielkości korekty faktur, o których mowa w pkt 2.4.1., jest wielkość błędu odczytu lub wskazań układu pomiarowo – rozliczeniowego.

2.4.5. Jeżeli określenie wielkości błędu, o którym mowa w pkt 2.4.4, nie jest możliwe, podstawę do wyliczenia wielkości korekty stanowi średnia liczba jednostek energii elektrycznej za okres doby, obliczana na podstawie sumy jednostek energii elektrycznej prawidłowo wykazanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy w poprzednim okresie rozliczeniowym, pomnożona przez liczbę dni okresu, którego dotyczy korekta faktury, z zastrzeżeniem pkt. 2.4.7.

2.4.6. Jeżeli nie można ustalić średniego dobowego zużycia energii elektrycznej na podstawie poprzedniego okresu rozliczeniowego podstawą wyliczenia wielkości korekty jest wskazanie układu pomiarowo-rozliczeniowego z następnego okresu rozliczeniowego, z zastrzeżeniem pkt. 2.4.7.

2.4.7. W wyliczaniu wielkości korekty należy uwzględnić sezonowość poboru energii elektrycznej oraz inne udokumentowane okoliczności mające wpływ na wielkość poboru tej energii.

3. Szczegółowe zasady rozliczeń usług dystrybucyjnych

3.1. Opłaty za usługę dystrybucji energii elektrycznej.

3.1.1. Opłatę za świadczenie usług dystrybucji dla określonego odbiorcy, zasilanego z danego poziomu napięć znamionowych, oblicza się według wzoru:

$$O_{poi} = S_{SV_n} \cdot P_i + \sum_{m=1}^{R} S_{ZVnm} \cdot E_{oim} + S_{oSJ} \cdot E_{ok} + S_{op} \cdot P_i + O_{ab}$$

gdzie:

O_{poi}	–	opłata za świadczenie usługi dystrybucji obliczona dla danego odbiorcy, w zł;
S_{SVn}	–	składnik stały stawki sieciowej za okres rozliczeniowy, w zł/kW/miesiąc mocy umownej;
P_i	–	moc umowna określona dla danego odbiorcy, w kW,
S_{ZVnm}	–	składnik zmienny stawki sieciowej dla danej rozliczeniowej strefy czasowej (strefa czasowa m), w zł/MWh lub zł/kWh;
R	-	Liczba rozliczeniowych stref czasowych,
E_{oim}	–	ilość energii elektrycznej pobranej z sieci przez danego odbiorcę w w rozliczeniowej strefie czasowej m, w MWh lub kWh w okresie rozliczeniowym ustalonym w taryfie;
S_{oSJ}	–	stawka jakościowa, w zł/MWh lub w zł/kWh;
E_{ok}	–	ilość energii elektrycznej zużytej przez odbiorcę końcowego korzystającego z krajowego systemu elektroenergetycznego, o którym mowa w § 25 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia taryfowego w MWh lub kWh;
S_{op}	–	stawka opłaty przejściowej, w zł/kW/miesiąc;
O_{ab}	–	opłata abonamentowa, w zł.
m	-	ilość stref czasowych.

3.1.2. Opłata za usługi dystrybucji w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej stanowi iloczyn składnika stałego stawki sieciowej i wielkości mocy umownej .

3.1.3. Opłata za usługi dystrybucji w części wynikającej ze stawki opłaty przejściowej, stanowi iloczyn mocy umownej i stawki opłaty przejściowej.

3.1.4. Opłatę za usługi dystrybucji w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej i opłatę za usługi dystrybucji w części wynikającej ze stawki opłaty przejściowej pobiera się proporcjonalnie do czasu trwania Umowy.

3.1.5. Odbiorcy energii elektrycznej za obsługę, polegającą na odczytywaniu wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych i ich kontroli obciążani są opłatą abonamentową wynikającą ze stawki abonamentowej zróżnicowanej ze względu na długość okresu rozliczeniowego.

3.1.6. Stawki abonamentowe zostały skalkulowane i są pobierane w przeliczeniu na odbiorcę.

3.1.7. Opłata abonamentowa naliczana jest w pełnej wysokości, niezależnie od dnia miesiąca, w którym nastąpiło zawarcie lub rozwiązanie umowy.

3.2. Moc umowna

3.2.1. Moc umowna, sposób jej zamawiania i warunki wprowadzania jej zmian są określone w Umowie.

3.2.2. Moc umowna zamawiana jest przez odbiorcę odrębnie dla każdego przyłącza, w jednakowej wysokości na wszystkie miesiące roku.

3.2.3. Dopuszcza się zamawianie mocy umownej w niejednakowych wielkościach na poszczególne, nie krótsze niż miesięczne, okresy roku.

3.2.4. W przypadku gdy jest zamawiana różna wielkość mocy umownej na poszczególne okresy roku, albo gdy moc umowna jest zmieniana w trakcie obowiązywania taryfy, szczegółowy sposób dokonywania rozliczeń określa Umowa.

3.2.5. Odbiorcy zamawiają moc umowną, na następny rok, w terminie określonym w Umowie. W przypadku braku zamówienia mowy umownej w wymaganym terminie, jako moc umowną na następny rok przyjmuje się wielkość mocy umownej, według której odbiorca był dotychczas rozliczany.

3.2.6. Zmiana mocy umownej:

a) dla odbiorców II i III grupy przyłączeniowej następuje nie później niż po upływie miesiąca po zrealizowaniu przez odbiorcę, określonych przez Operatora, warunków zmiany mocy;

b) dla odbiorców IV i V grupy przyłączeniowej następuje nie później niż po upływie dwóch miesięcy od daty złożenia wniosku przez odbiorcę;

o ile w Umowie nie ustalono inaczej.

3.2.7 . Jeżeli odbiorca, za zgodą Operatora, do którego sieci są przyłączone jego urządzenia, instalacje lub sieci, dokonuje zmniejszenia mocy umownej, w rozliczeniach za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej składnik stały stawki sieciowej zwiększa się o 10 % dla całego okresu objętego korektą.

3.2.8. Moc umowna określona dla przyłącza nie może być większa od mocy przyłączeniowej określonej dla danego przyłącza, jak również nie może być mniejsza od mocy wymaganej ze względu na własności metrologiczne zainstalowanych w układzie pomiarowo rozliczeniowym przekładników prądowych i liczników energii elektrycznej, z uwzględnieniem charakterystyki poboru mocy przez odbiorcę.

3.2.9. Operator monitoruje pobór mocy czynnej pobieranej przez odbiorcę, zwanej dalej „mocą pobraną", i mocy czynnej oddawanej do sieci przez podmiot przyłączony oraz wyznacza wielkości nadwyżek mocy pobranej ponad moc umowną określoną w Umowie.

3.2.10. Nadwyżki mocy czynnej wyznacza się dla każdej godziny okresu rozliczeniowego, ze średnich wartości tej mocy rejestrowanych w okresach piętnastominutowych lub dla każdej godziny okresu rozliczeniowego, ze średnich wartości tej mocy rejestrowanych w okresach godzinowych, o ile układy pomiarowo-rozliczeniowe uniemożliwiają rejestrację w cyklu piętnastominutowym, lub jako maksymalną wielkość tej nadwyżki mocy wyznaczoną w okresie rozliczeniowym, o ile układy pomiarowo-rozliczeniowe uniemożliwiają rejestrację w cyklu piętnastominutowym i godzinowym.

3.2.11. W przypadku gdy moc umowna wyznaczana jest z uwzględnieniem współczynników odzwierciedlających specyfikę układu zasilania, sposób wyznaczania mocy pobranej określa Umowa.

3.2.12. Operator prowadzi w każdym miejscu dostarczania kontrolę mocy pobranej przez odbiorców zakwalifikowanych do grup taryfowych B23, B21, a w przypadkach uznanych przez Operatora za uzasadnione również przez odbiorców zakwalifikowanych do pozostałych grup taryfowych.

3.2.13. Za przekroczenie mocy umownej określonej w Umowie pobierana jest opłata w wysokości stanowiącej iloczyn składnika stałego stawki sieciowej oraz:
a) sumy dziesięciu największych wielkości nadwyżek mocy pobranej ponad moc umowną, albo
b) dziesięciokrotności maksymalnej wielkości nadwyżki mocy pobranej ponad moc umowną zarejestrowanej w okresie rozliczeniowym, jeżeli układy pomiarowo rozliczeniowe nie pozwalają na zastosowanie sposobu wskazanego w lit. a).

3.2.14. Opłata, o której mowa w pkt 3.2.13, jest ustalana i pobierana za każdy miesiąc w którym nastąpiło przekroczenie, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w pkt 3.2.13. lit. b), gdy opłata jest ustalana i pobierana w okresie rozliczeniowym.

3.2.15. Jeżeli dostarczanie energii elektrycznej odbywa się z kilku niezależnych miejsc jej dostarczania, a wskutek awarii w sieci Operatora lub wyłączenia lub załączania urządzeń elektroenergetycznych na potrzeby tego Operatora, wzrasta suma mocy podlegającej opłacie, opłatę za przekroczenie mocy oblicza się jedynie od wartości przekraczającej łączną moc umowną, z wyjątkiem sytuacji, w której awaria w sieci lub wyłączenie urządzeń nastąpiły w wyniku przeciążeń lub zakłóceń spowodowanych pracą urządzeń odbiorcy.

3.2.16. Odbiorcy, którzy we wnioskach o określenie technicznych warunków zasilania lub w Umowie zgłosili wymaganie zapewnienia zwiększonej pewności zasilania, określonej ilością ciągów zasilania w układzie normalnym pracy sieci zasilającej urządzenia elektroenergetyczne odbiorcy, ponoszą podwyższone opłaty za usługi dystrybucji wynikające ze składnika stałego stawki sieciowej i stawki opłaty przejściowej w wysokości zależnej od realizowanego stopnia pewności zasilania, w wysokości określonej w Umowie.

3.2.17. W przypadku wystąpienia w okresie rozliczeniowym, z winy Operatora, pewności zasilania niższej od ustalonej w Umowie, opłat za pewność zasilania w wielkości wynikającej ze skali obniżenia tej pewności i czasu trwania wyrażonego w pełnych godzinach nie pobiera się.

3.2.18. Do ustalania zwiększonej pewności zasilania przyjmuje się tylko te przypadki, gdy:
a) ciągi zasilania w miejscu dostarczania energii elektrycznej są w ciągłej gotowości (znajdują się pod napięciem) do dostarczania energii elektrycznej,
b) ciągi zasilania są załączane urządzeniami do samoczynnego załączania rezerwy lub alternatywnie istnieje możliwość załączania ich bezpośrednio przez odbiorcę.

3.3. Rozliczenia z odbiorcami za ponadumowny pobór energii biernej

3.3.1. Przez ponadumowny pobór energii biernej przez odbiorcę rozumie się ilość energii elektrycznej biernej odpowiadającą:
a) współczynnikowi mocy $tg\varphi$ wyższemu od umownego współczynnika $tg\varphi_0$ (niedokompensowanie) i stanowiącą nadwyżkę energii biernej indukcyjnej ponad ilość odpowiadającą wartości współczynnika $tg\varphi_0$ lub
b) indukcyjnemu współczynnikowi mocy przy braku poboru energii elektrycznej czynnej lub
c) pojemnościowemu współczynnikowi mocy (przekompensowanie) zarówno przy poborze energii elektrycznej czynnej, jak i przy braku takiego poboru.

3.3.2. Rozliczeniami za pobór energii biernej objęci są odbiorcy zasilani z sieci średniego napięcia. Rozliczeniami tymi mogą być objęci, w uzasadnionych przypadkach, także odbiorcy zasilani z sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, którzy użytkują odbiorniki o charakterze indukcyjnym, o ile zostało to określone w warunkach przyłączenia lub w Umowie.

3.3.3. Opłacie podlega, w okresie rozliczeniowym, ponadumowny pobór energii biernej określony, jako nadwyżka tej energii ponad ilość odpowiadającą wartości współczynnika $tg\varphi_0$ - gdy $tg\varphi > tg\varphi_0$, zmierzona w strefach, w których jest prowadzona kontrola poboru tej energii lub całodobowo w zależności od rodzaju zainstalowanego układu pomiarowego.

3.3.4. Wartość współczynnika mocy $tg\varphi_0$ określa się w warunkach przyłączenia lub w Umowie. Wartość współczynnika mocy przyjmuje się w wysokości $tg\ \varphi_0 = 0{,}4$ chyba, że indywidualna ekspertyza uzasadnia wprowadzenie niższej wartości, jednak w żadnym przypadku wartość współczynnika mocy $tg\varphi_0$ nie może być niższa od wartości 0,2. Jeżeli wartość współczynnika

$tg\varphi_0$ nie została określona w warunkach przyłączenia lub w Umowie, do rozliczeń przyjmuje się wartość $tg\ \varphi_0 = 0{,}4$.

3.3.5. Wartość współczynnika mocy $tg\varphi$ określa się, jako iloraz energii biernej pobranej całodobowo lub w strefach czasowych, w których jest dokonywana kontrola poboru energii biernej [w Mvarh lub w kvarh] i energii czynnej pobranej całodobowo lub w strefach czasowych, w których jest dokonywana ta kontrola [w MWh lub w kWh], z zastrzeżeniem pkt 3.3.7.

3.3.6. Opłatę za nadwyżkę energii biernej pobranej ponad ilość wynikającą ze współczynnika $tg\varphi_0$ w okresie rozliczeniowym, o której mowa w pkt. 3.3.1 lit. a), całodobowo lub dla stref czasowych, w których jest prowadzona kontrola poboru tej energii, oblicza się według wzoru:

$$O_b = k \times C_{rk} \times \left(\sqrt{\frac{1 + tg^2\varphi}{1 + tg^2\varphi_0}} - 1 \right) \times A$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_b - opłatę za nadwyżkę energii biernej, wyrażoną w złotych,
- k - krotność ceny C_{rk}, ustaloną w pkt 3.3.9. taryfy,
- C_{rk} - cenę energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, obowiązującą w dniu zatwierdzenia taryfy, wyrażoną w zł/MWh lub zł/kWh,
- $tg\varphi$ - współczynnik mocy wynikający z pobranej energii biernej,
- $tg\varphi_0$ - umowny współczynnik mocy, określony zgodnie z pkt. 3.3.4.,
- A - energię czynną pobraną całodobowo lub dla strefy czasowej, w której prowadzona jest kontrola poboru energii biernej, wyrażoną w MWh lub kWh.

3.3.7. W uzasadnionych przypadkach, przy występowaniu szybkozmiennych obciążeń mocą bierną, rozliczanie ponadumownego poboru energii biernej ponad wartość współczynnika $tg\varphi_0$ przeprowadzane jest na podstawie bezpośredniego pomiaru nadwyżki energii biernej. Opłata w okresie rozliczeniowym naliczana jest zgodnie z pkt. 3.3.6. z uwzględnieniem współczynnika $tg\varphi$, ustalonego według następującego wzoru:

$$tg\varphi = \frac{\Delta E_b}{A} + tg\varphi_0$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- ΔE_b - nadwyżkę energii biernej wykazanej przez urządzenie pomiarowe w okresie rozliczeniowym, wyrażoną w Mvarh lub kvarh,
- A - energię czynną pobraną całodobowo lub dla strefy czasowej, w której jest prowadzona kontrola poboru energii biernej, wyrażoną w MWh lub kWh,
- $tg\varphi_0$ - umowny współczynnik mocy, określony zgodnie z pkt 3.3.4.

3.3.8. Odbiorca ponosi w okresie rozliczeniowym opłatę wynikającą z iloczynu całej ilości energii biernej, o której mowa w pkt. 3.3.1. lit. b) i c) i ustalonej w pkt 3.3.9. taryfy krotności „k" oraz ceny energii elektrycznej [w zł/MWh lub zł/kWh], o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, obowiązującej w dniu zatwierdzenia taryfy.

3.3.9. Współczynnik krotności „k" wskazany w pkt 3.3.6. i 3.3.8. wynosi:

a) $K_{SN} = 1{,}00$ – dla odbiorców przyłączonych do sieci SN,
b) $K_{nn} = 3{,}00$ – dla odbiorców przyłączonych do sieci nn.

3.3.10. Jeżeli dostarczanie energii elektrycznej odbywa się z kilku miejsc dostarczania, opłatę za ponadumowny pobór energii biernej oblicza się oddzielnie dla każdego miejsca dostarczania.

3.3.11. W przypadku gdy konfiguracja sieci oraz miejsce zainstalowania układów pomiarowo-rozliczeniowych nie odwzorowują rzeczywistych rozpływów mocy oraz energii biernej pobieranej lub oddawanej do sieci Operatora, wielkość energii biernej podlegającą rozliczeniu ustala się na podstawie odpowiednich pomiarów właściwych dla miejsca dostarczania, przeprowadzonych przez Operatora, odbiorcę lub niezależną jednostkę, w sposób przez nie uzgodniony, o ile Umowa nie stanowi inaczej.

3.4. Bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców i parametrów jakościowych energii

3.4.1. Za niedotrzymanie, dopuszczalnych poziomów odchyleń napięcia od napięcia znamionowego odbiorcom na ich wniosek przysługują bonifikaty, oznaczone symbolem „W_{UT}", [w zł]:

1) jeżeli wartość odchylenia napięcia od dopuszczalnych wartości granicznych nie przekracza 10 %, odbiorcy przysługuje bonifikata w okresie doby, w wysokości obliczonej według wzoru:

$$W_{UT} = \left(\frac{\Delta U}{10\%}\right)^2 \times A_T \times C_T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ΔU – wartość odchylenia napięcia od określonych w odrębnych przepisach dopuszczalnych wartości granicznych odchyleń napięcia od napięcia znamionowego [w %],

A_T – ilość energii elektrycznej dostarczoną odbiorcy w okresie doby [w jednostkach energii],

C_T – cenę energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, obowiązującą w okresie, w którym nastąpiło odchylenie napięcia od określonych w odrębnych przepisach dopuszczalnych wartości granicznych odchyleń napięcia od napięcia znamionowego [w zł za jednostkę energii];

2) jeżeli wartość odchylenia napięcia od dopuszczalnych wartości granicznych przekracza 10 %, odbiorcy przysługuje bonifikata w okresie doby, w łącznej wysokości obliczonej według wzoru:

$$W_{UT} = A_T \text{ x } C_T + b_{rT} \text{ x } t_T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

A_T – ilość energii elektrycznej dostarczoną odbiorcy w okresie doby [w jednostkach energii],

C_T – cenę energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, obowiązującą w okresie, w którym nastąpiło odchylenie napięcia od określonych w odrębnych przepisach dopuszczalnych wartości granicznych odchyleń napięcia od napięcia znamionowego [w zł za jednostkę energii],

b_{rT} –bonifikata za niedotrzymanie poziomu napięcia w zakresie określonych w odrębnych przepisach dopuszczalnych wartości granicznych odchyleń napięcia od napięcia znamionowego w okresie doby, wynosząca 9,00 zł/godzinę,

t_T – łączny czas niedotrzymania poziomu napięcia w zakresie określonych w odrębnych przepisach dopuszczalnych wartości granicznych odchyleń napięcia od napięcia znamionowego w okresie doby [w godzinach].

3.4.2. W okresie, w którym nie były dotrzymane parametry jakościowe energii elektrycznej, a układ pomiarowo-rozliczeniowy uniemożliwia określenie ilości energii elektrycznej dostarczonej odbiorcy, ilość tej energii ustala się na podstawie poboru energii elektrycznej w analogicznym okresie rozliczeniowym tego samego dnia tygodnia w poprzednim tygodniu oraz proporcji liczby godzin, w których parametry jakościowe energii elektrycznej nie zostały dotrzymane, do całkowitej liczby godzin w okresie rozliczeniowym.

3.4.3. Za każdą niedostarczoną jednostkę energii elektrycznej odbiorcy końcowemu:

a) przyłączonemu do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV przysługuje bonifikata w wysokości dziesięciokrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, za okres, w którym wystąpiła przerwa w dostarczaniu tej energii;

b) przyłączonemu do sieci innych napięć niż te, o których mowa w pkt 1, przysługuje bonifikata w wysokości pięciokrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, za okres, w którym wystąpiła przerwa w dostarczaniu tej energii.

3.4.4. Ilość niedostarczonej energii elektrycznej w dniu, w którym miała miejsce przerwa w jej dostarczaniu, ustala się na podstawie poboru tej energii w odpowiednim dniu poprzedniego tygodnia, z uwzględnieniem czasu dopuszczalnych przerw określonych w Umowie lub odrębnych przepisach.

3.4.5. W przypadku niedotrzymania przez Operatora standardów jakościowych obsługi odbiorców, określonych w § 42 rozporządzenia systemowego, odbiorcom na ich wniosek, o ile Umowa nie stanowi inaczej, przysługują bonifikaty w następującej wysokości:

1) za nieprzyjęcie zgłoszeń lub reklamacji od odbiorcy - w wysokości 1/50 przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zatwierdzenia taryfy, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego

ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski" Przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2011 r. wyniosło 3 399,52 zł (M.P. z 2012 r. Nr 17, poz. 63);

2) za nieuzasadnioną zwłokę w usuwaniu zakłóceń w dostarczaniu energii elektrycznej, spowodowanych nieprawidłową pracą sieci - w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
3) za odmowę udzielenia odbiorcom, na ich żądanie, informacji o przewidywanym terminie wznowienia dostarczania energii elektrycznej, przerwanego z powodu awarii sieci - w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
4) za niepowiadomienie, co najmniej z pięciodniowym wyprzedzeniem, o terminach i czasie planowanych przerw w dostarczaniu energii elektrycznej, w formie ogłoszeń prasowych, internetowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych, albo w inny sposób przyjęty na danym terenie, odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV - w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
5) za niepowiadomienie w formie indywidualnych zawiadomień pisemnych, telefonicznych lub za pomocą innego środka komunikacji elektronicznej, co najmniej z pięciodniowym wyprzedzeniem, o terminach i czasie planowanych przerw w dostarczaniu energii elektrycznej, odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV - w wysokości 1/10 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
6) za niepoinformowanie na piśmie, co najmniej z tygodniowym wyprzedzeniem, odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV o zamierzonej zmianie nastawień w automatyce zabezpieczeniowej i innych parametrach mających wpływ na współpracę ruchową z siecią - w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
7) za niepoinformowanie na piśmie, co najmniej z rocznym wyprzedzeniem, odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV o konieczności dostosowania instalacji do zmienionych warunków zasilania - w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
8) za niepoinformowanie na piśmie, co najmniej z trzyletnim wyprzedzeniem, odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV o konieczności dostosowania instalacji do zmienionego napięcia znamionowego, podwyższonego poziomu mocy zwarcia i innych warunków funkcjonowania sieci - w wysokości 1/10 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
9) za nieuzasadnioną odmowę odpłatnego podjęcia stosownych czynności w sieci w celu umożliwienia bezpiecznego wykonania przez odbiorcę lub inny podmiot prac w obszarze oddziaływania tej sieci - w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
10) za nieudzielenie, na żądanie odbiorcy, informacji w sprawie zasad rozliczeń oraz aktualnych taryf - w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
11) za przedłużenie czternastodniowego terminu rozpatrzenia wniosku lub reklamacji odbiorcy w sprawie zasad rozliczeń i udzielenia odpowiedzi, za każdy dzień zwłoki - w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
12) za przedłużenie czternastodniowego terminu sprawdzenia prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego lub czternastodniowego terminu laboratoryjnego sprawdzenia prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego, za każdy dzień zwłoki - w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
13) za uniemożliwienie wykonania dodatkowej ekspertyzy badanego układu pomiarowo-rozliczeniowego, na wniosek odbiorcy złożony w ciągu 30 dni od dnia otrzymania wyniku badania laboratoryjnego - w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1.

4. Zasady ustalania opłat za przyłączanie podmiotów do sieci.

Operator nie przewiduje przyłączania odbiorców do sieci w okresie obowiązywania taryfy i w konsekwencji zawierania umów o przyłączenie odbiorców w tym okresie. W związku z powyższym taryfa nie zawiera stawek opłat za przyłączenie do sieci. W przypadku wystąpienia odbiorcy z wnioskiem o przyłączenie do sieci Operator niezwłocznie wystąpi do Prezesa URE z wnioskiem o zmianę taryfy w tym zakresie.

5. Opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy

5.1 Operator ustala następujące opłaty za usługi wykonywane na zlecenie odbiorcy:

Lp.	*Wyszczególnienie**	*Stawka w zł za usługę*
1.	Przerwanie i wznowienie dostarczania energii:	
	a) na napięciu nN	76,21
	b) na napięciu SN	114,30
2.	Sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego** :	
	a) bezpośredniego	76,21 zł
	b) półpośredniego	114,30 zł
	c) pośredniego	161,93 zł
3.	Laboratoryjne sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego (licznika lub urządzenia sterującego)**	- 108,58 zł w przypadku kiedy badanie przeprowadza Operator i dodatkowo 47,63 zł za demontaż i montaż licznika bądź urządzenia sterującego lub - kwotę wynikającą z faktury wystawionej przez zewnętrzną jednostkę przeprowadzającą badanie i dodatkowo 47,63 zł za demontaż i montaż licznika bądź urządzenia sterującego
4.	Wykonanie dodatkowej ekspertyzy badanego wcześniej układu pomiarowo-rozliczeniowego **	kwota wynikająca z faktury wystawionej przez jednostkę przeprowadzającą badanie.
5.	Przeniesienie licznika lub licznika i urządzenia (zegara) sterującego (dla liczników strefowych) w inne uprzednio przygotowane i odpowiednio wyposażone miejsce w obrębie tego samego obiektu ***	95,27 zł
6.	Za każdą godzinę nadzoru pełnionego nad pracami wykonywanymi przez wykonawców niezależnych od Operatora w pobliżu lub na urządzeniach elektroenergetycznych będących własnością Operatora.	47,63 zł
7.	Wyłączenie napięcia, przygotowanie miejsca pracy dla wykonawców, o których mowa w pkt. 6 oraz likwidacja miejsca pracy wraz z ponownym załączeniem urządzeń do sieci Operatora:	
	a) w sieci nN	209,55 zł
	b) w sieci SN	304,81 zł
	c) w sieci WN	428,68 zł
8.	Założenie plomb na urządzeniach podlegających oplombowaniu, w szczególności po naprawie, remoncie i konserwacji instalacji:	
	- za pierwszą plombę	26,61 zł
	- za każdą następną	5,59 zł
9.	Montaż i demontaż urządzenia kontrolno-pomiarowego instalowanego w celu sprawdzenia dotrzymania parametrów jakościowych energii dostarczanej z sieci ****	102,75 zł

* We wszystkich wyżej opisanych przypadkach, w których wymagany jest dojazd służb technicznych Operatora wliczono koszt dojazdu do odbiorcy.

** Opłaty nie pobiera się w przypadku, gdy licznik i urządzenie sterujące jest własnością Operatora, a badanie potwierdziło nieprawidłowości, z wyłączeniem nielegalnego poboru energii.

*** Opłaty nie pobiera się w przypadku wyniesienia ww. urządzeń z lokali mieszkalnych w zabudowie wielorodzinnej i jednorodzinnej w miejsce ogólnodostępne.

****W przypadku zgodności zmierzonych parametrów ze standardami określonymi w § 38 ust. 1 i 3 rozporządzenia systemowego lub w Umowie, koszty sprawdzenia i pomiarów ponosi odbiorca na

zasadach określonych w odrębnej umowie zawartej pomiędzy odbiorcą a Operatorem; w pozostałych przypadkach koszty sprawdzenia i pomiarów ponosi Operator.

5.2 W przypadku, gdy w ramach jednego dojazdu do odbiorcy wykonywana jest więcej niż jedna usługa spośród wymienionych w tabeli, każdą z opłat za wykonanie drugiej i następnych czynności pomniejsza się o kwotę 21,02 zł za dojazd do odbiorcy.

6. Opłaty za nielegalne pobieranie energii

6.1. Przez nielegalny pobór energii elektrycznej należy rozumieć :

1) Pobieranie energii elektrycznej bez zawarcia Umowy,

2) Pobieranie energii elektrycznej:

a) z całkowitym lub częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego,

b) poprzez ingerencję w ten układ pomiarowo-rozliczeniowy mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy.

6.2. W przypadku nielegalnego pobierania energii elektrycznej, o którym mowa w pkt 6.1. ppkt 1 , Operator, może obciążyć podmiot nielegalnie pobierający tę energię, opłatami w wysokości pięciokrotności stawek opłat określonych w taryfie dla jednostrefowej grupy taryfowej, do której ten podmiot byłby zakwalifikowany, zgodnie z kryteriami określonymi w § 6 ust. 1 rozporządzenia taryfowego, oraz w wysokości pięciokrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując:

1) wielkość mocy wynikającą z rodzaju zainstalowanych odbiorników,

2) ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez dany podmiot wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników, lecz nie wyższe niż :

a) przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą, za każdy 1 A prądu znamionowego zabezpieczenia 125 kWh. Za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe patrząc od strony zasilania, niedostępne dla ww. podmiotu i osób postronnych. W razie braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą, a siecią zasilającą przyjmuje się taką wielkość wkładek bezpiecznikowych, jaka powinna znajdować się w danej instalacji, nie mniejszą jednak niż 25 A;

b) przy pobieraniu energii elektrycznej dwoma lub trzema fazami opłatę ustala się, jak w lit. a, z uwzględnieniem krotności (2 lub 3), zależnie od ilości faz, którymi nielegalnie pobierano energię elektryczną.

6.3. W przypadku udowodnionego okresu nielegalnego pobierania energii elektrycznej, o którym mowa w pkt 6.1 ppkt 2, Operator może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz w wysokości dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując wielkości mocy umownej i zużycia tej energii, jakie wystąpiły w analogicznym okresie przed powstaniem nielegalnego pobierania energii elektrycznej lub po jego ustaniu; opłaty oblicza się dla każdego miesiąca, w którym nastąpiło nielegalne pobieranie energii elektrycznej.

6.4. W przypadku nielegalnego pobierania energii, o którym mowa w pkt 6.1. ppkt 2 lit. a, gdy nie można ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, Operator może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz w wysokości dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując:

1) wielkość mocy umownej określonej w Umowie;

2) ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez dany podmiot wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników, lecz nie wyższe niż :

a) przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą, za każdy 1 A prądu znamionowego zabezpieczenia 125 kWh. Za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe odbiorcy patrząc od strony zasilania, niedostępne dla odbiorcy i osób postronnych. W razie braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą, a siecią zasilającą przyjmuje się taką wielkość wkładek bezpiecznikowych, jaka powinna znajdować się w danej instalacji, nie mniejszą jednak niż 25 A;

b) przy pobieraniu energii elektrycznej dwoma lub trzema fazami opłatę ustala się, jak w lit. a., z uwzględnieniem krotności (2 lub 3), zależnie od ilości faz, którymi nielegalnie pobierano energię elektryczną.

6.5. W przypadku nielegalnego pobierania energii, o którym mowa w pkt 6.1. ppkt 2 lit. b, gdy nie można ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, Operator może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz w wysokości dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując:

1) wielkość mocy umownej określonej w Umowie;

2) ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez danego odbiorcę wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników, lecz nie wyższe niż:

a)	dla układu jednofazowego	3 000 kWh
b)	dla układu trójfazowego i zainstalowanym liczniku o prądzie znamionowym nie wyższym niż 20 A (pomiar bezpośredni) bez względu na przeciążalność licznika	6 000 kWh
c)	dla układu trójfazowego i zainstalowanym liczniku o prądzie znamionowym wyższym niż 20 A (pomiar bezpośredni) bez względu na przeciążalność licznika za każdy 1 A prądu znamionowanego licznika	300 kWh
d)	dla układu z przekładnikami prądu (pomiar półpośredni) za każdy 1 A prądu znamionowego obwodu pierwotnego przekładnika prądowego	300 kWh
e)	przy układzie z przekładnikami prądu i napięcia (pomiar pośredni) za każdy 1 A prądu obliczeniowego I_o	300 kWh

Prąd obliczeniowy I_o określa się według wzoru:

$$I_o = 2{,}5 \cdot U \cdot I \quad [A]$$

gdzie:

2,5 - stała [1/kV],

U - górne napięcie znamionowe przekładnika napięciowego [kV],

I - mniejsza z następujących wielkości:

1) prąd znamionowy strony pierwotnej przekładnika prądowego [A] ,

2) suma prądów znamionowych transformatorów oraz innych odbiorników, przyłączonych na napięciu zasilania [A].

6.6. Opłaty, o których mowa w pkt 6.3. oblicza się dla całego nie objętego przedawnieniem okresu udowodnionego nielegalnego pobierania energii elektrycznej.

6.7. Opłaty za wykonywanie czynności związanych ze stwierdzeniem nielegalnego pobierania energii elektrycznej:

Lp.	Wykonywane czynności	Wysokość opłaty w zł lub sposób jej pobierania
1.	Wymiana uszkodzonego przez odbiorcę licznika lub innego urządzenia pomiarowego.	Suma wartości nowego urządzenia pomiarowego obowiązująca w dniu jego wymiany i opłaty związanej z demontażem i ponownym montażem urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego w wysokości 47,63 zł.
2.	Sprawdzenie stanu technicznego układu pomiarowo-rozliczeniowego i założenie nowych plomb na zabezpieczeniu głównym w układzie pomiarowo-rozliczeniowym lub na innym elemencie podlegającym oplombowaniu, w miejsce zerwanych przez odbiorcę plomb lub przez niego uszkodzonych, z wyłączeniem urządzeń, o których mowa w pkt. 4 niniejszej tabeli. *a) dla układu bezpośredniego* *b) dla układu półpośredniego* c) *dla układu pośredniego*	 111,53 zł 139,46 zł 185,93 zł
3.	Poddanie urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego ponownej legalizacji z powodu zerwania przez odbiorcę plomb legalizacyjnych lub ich naruszenia .	suma opłaty związanej z przygotowaniem urządzenia do legalizacji i legalizacją w wysokości 108,58 zł oraz opłaty związanej z demontażem i ponownym montażem urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego w wysokości 47,63 zł.
4	Założenie, na wskaźniku mocy 15-minutowej lub innym urządzeniu związanym z pomiarem tej mocy, plomby, w miejsce plomby zerwanej lub naruszonej przez odbiorcę.	iloczyn 150% miesięcznej wartości mocy umownej i składnika stałego stawki sieciowej w grupie taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca.

7. Tabele stawek opłat za usługi dystrybucji

7.1 Tabela stawek opłat dla grup taryfowych B21, C11, C21

STAWKA OPŁATY bez podatku od towarów i usług		Grupa taryfowa		
		B21	C11	C21
składnik stały stawki sieciowej (S_{svn})	zł/kW/m-c	3,85	2,27	0,71
składnik zmienny stawki sieciowej (S_{zvnk})	zł/MWh	13,55	14,82	14,82
stawka jakościowa (S_{oSj})	zł/MWh	6,47	6,47	6,47
stawka opłaty przejściowej (S_{op})	zł/kW/m-c	2,63	1,06	1,06
stawka opłaty abonamentowej	zł/m-c /odbiorcę	15,42	3,31	3,31

7.2 Tabela stawek opłat dla grupy taryfowej B23

STAWKA OPŁATY bez podatku od towarów i usług		Grupa taryfowa	
		B23	
składnik stały stawki sieciowej (S_{svn})	zł/kW/m-c	8,16	
składnik zmienny stawki sieciowej (S_{zvnk})	zł/MWh	Lato	Zima
- szczyt przedpołudniowy		15,39	16,09
- szczyt popołudniowy		19,90	20,14
- pozostałe godziny doby		11,47	12,62
stawka jakościowa (S_{oSj})	zł/MWh	6,47	
stawka opłaty przejściowej (S_{op})	zł/kW/m-c	2,63	
stawka opłaty abonamentowej	zł/m-c /odbiorcę	38,54	